

UNA NIT POT SORTIR EL SOL

- Camp de Pasqua 1978 -

MINYONS ESCOLTES/GUIES SANT
JORDI DE CATALUNYA

sessió de treball no. 3

L'IMAGINARI

(document no 1)

Presentació

En aquest document pretenem posar de manifest el paper que l'imaginari té en la vida dels grups de nois i noies.

Aquesta reflexió anirà seguida, en un segon document, de les bases que ens sembla que han de fonamentar un fons mític i imaginatiu per a la vida dels grups de cada Branca.

Això ho fem amb la pretensió de que, al camp, es pugui dur a terme un treball d'invenció de nous contes, o situacions imaginàries, que serveixin de fons mític a la proposta de l'escoltisme.

Feina a fer

Aquest document no suposa cap feina concreta abans de trobar-nos al camp.

Llegir-lo servirà per a situar-se abans de rebre el segon document en el que hi s'hi trobarà una llista dels elements imaginatius proposats per a ésser discutits.

Els mites del primer escoltisme

Quan Baden-Powell va fer la seva proposta als nois, va embolcallar-la i impregnar-la d'un fons imaginari que els desvetllava per a actuar.

Als nois ciutadans de començaments de segle els proposava de jugar a exploradors (scouts) en un medi natural (selvàtic).

Ell basava aquesta intuïció en la seva experiència en la defensa de Mafeking i en l'observació de les colles de carrer, que molt sovint donen un argument imaginari als seus jocs.

Això li va fer veure la importància que té en el joc el fet d'imaginar, de jugar a "ésser com", d'imitar una figura que simbolitza uns valors que els nois accepten, que s'assembla a allò que a ells els hi agradaria ésser.

Semblantment, en llençar el mètode llobatons, no es limità a pensar en unes sisenes i uns compromisos, sinó que es preocupà de proposar-los, com a fons de tot, un conte: el llibre de la Jungla, de Kipling. Els nens no anaven als estols a fer qualsevol cosa, sinó a "ésser llobatons", a jugar a ésser la ramada de Seeone.

Adoneu-vos, a més a més, que a aquests contes o mites que servien de teló de fons per a la vida dels grups de nens, Baden-Powell hi afegia uns ritus que complementaven el mite i que servien per a anar-lo recordant i fer-lo actual: la roca del consell, Akela, etc...

Els ritus dels llobatons repeteixen moments clau del conte - de la situació imaginària - i, en repetir-los, els posen en el moment present, reforcen la vida mateixa del grup.

Mite (o conte) i ritual són, doncs, dos elements sobre els que es suporta la vida del grup. Un tercer element és la forma d'organització: colles, patrulles, equips, etc..., consells de Caps (Kraal), roca del consell, consell d'honor, etc...

Resumint, creiem que pot dir-se que la vida de les Unitats era quelcom que prenia suport sobre tres fets: un mite, uns ritus, una organització.

Ara bé, en el moment en que una de les tres potes del trípode falla, el conjunt perd el seu equilibri. I ens sembla que això ha passat.

Una segona fornada de mites

En el moment que alguns sectors de l'escoltisme varen adonar-se que el mite de l'escolta (scout, explorador) no tenia prou ganxo per als nois que vivien en una situació sociològica diferent, va produir-se un recanvi:

- l'explorador, va deixar pas al pioner (constructor, model d'home que renuncia a viure una vida còmoda per a construir-ne una de nova).
- també va obrir-se pas "el rànger" (vagabund, aventurer, inestable).
- i encara, el mite dels pioners va modificar-se a França amb els qualificatius de "pioner de la pau", "pioner del tercer món".

Això posa de manifest que, en alguns llocs, hi ha una preocupació per a proposar als nois un teló imaginari actualitzat, posat al dia, que els engresqui a partir de les circumstàncies històriques i sociològiques que viuen.

Ens volem excusar de no fer una referència explícita a la mitologia de les noies, però ens sembla que el guiatge ha estat mancat d'un veritable fons mític. Potser ens equivoquem, eh?. Però ens sembla que no hi ha en les daines un element comparable al del llibre de la Jungla, n'hi ha en les noies guies i caravel·les elements semblants (per clars i significatius) als dels rangers i pioners.

El problema, però, és el de mirar endavant i d'ésser capaços de trobar un fons d'imaginació adequat als nostres nois i noies. I això és un dels treballs que voldríem resoldre al Camp de Pasqua.

Com posar-se a pensar en uns nous mites

En un document que seguirà a aquest, i que rebreu abans del camp, s'hi troba una llista d'elements que ens semblen necessaris per a fer una proposta a cada Branca.

Però, abans d'arribar a aquest grau de concreció, ens sembla que val la pena d'avançar uns elements inicials de reflexió per a que cadascú pugui pensar-hi.

Al camp de Pasqua, hi destinarem una sessió molt llarga a aquesta qüestió dels mites i dels contes. En aquesta sessió es tractarà d'inventar una situació, amb més o menys argument, però en tot cas una situació concreta que respongui, com a mínim als següents elements:

1er. Donat que al nostre escoltisme hem fet l'opció de la coeducació, la situació que pensem ha de ser tal que hi intervinguin, igualment, nois i noies.

No podem pensar doncs, en un conte on els protagonistes són només els nois o només les noies, encara que potser, hi hagi episodis amb major o menor protagonisme d'uns o d'altres.

2on. Donat que al nostre escoltisme hem pres una opció de fe, la situació que pensem haurà d'ésser una situació que els protagonistes la viuran amb esperança, que lluitaran per a estimar-se i per a transformar les coses, que creuen que són cridats a fer-ho i a fer-ho ben fet.

3er. Donat que al nostre escoltisme es va configurant una postura en relació a la problemàtica ecològica i urbana, la situació que pensem no pot ésser únicament arrelada al bosc (llobatons a la jungla), però tampoc no pot ésser a la mida exclusiva de la gran ciutat.

4rt. Donat que al nostre escoltisme hem fet una opció de país, la situació que pensem haurà de tenir un cert paral·lelisme, encara que sigui metafòric, amb la situació que hem viscut i la que vivim.

5è. Donat que intentem de fer una proposta adreçada a uns nois i noies que viuen cadascú la problemàtica de la seva edat, la problemàtica d'un moment de la creixença individual, haurem de pensar quins són els mòbils, els interessos i els dinamismes de cada edat i en cada un dels àmbits socio-econòmics en que es mouen.

Deixeu-nos parafrassejar un dels nostres vells mites:

BONA IMAGINACIÓ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!